

Dosar nr. 2ra-1411/18

prima instanță, Judecătoria Edineț, sediul Briceni (E. Tverdohleb)
instanța de apel, Curtea de Apel Bălți, (A. Garbuz, A. Ciobanu, Iu. Grosu)

Î N C H E I E R E

08 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Direcția de Poliție a municipiului Chișinău,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Direcția de Poliție a municipiului Chișinău împotriva Angelei Banariuc cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei din 22 februarie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a admis apelul declarat de Angela Banariuc și s-a casat hotărârea din 27 februarie 2017 a Judecătoria Edineț, sediul Briceni, cu emiterea unei hotărâri noi, prin care s-a respins, ca tardivă, cererea de chemare în judecată depusă de Direcția de Poliție a municipiului Chișinău împotriva Angelei Banariuc cu privire la încasarea sumei și s-a încasat din contul Direcției de Poliție a municipiului Chișinău în beneficiul Angelei Banariuc cheltuielile de judecată,

c o n s t a t ă :

La data de 19 decembrie 2016, Direcția de Poliție a municipiului Chișinău a depus cerere de chemare în judecată împotriva Angelei Banariuc cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii, reclamanta, Direcția de Poliție a municipiului Chișinău a indicat că, prin ordinul nr. 554 ef din 20 decembrie 2013, a Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Angela Banariuc a fost concediată din funcția de polițist șofer al Batalionului de reacționare operativă al Direcției de Poliție municipiului Chișinău al Inspectoratului General al Poliției al MAI.

Reclamanta, Direcția de Poliție a municipiului Chișinău a invocat că, prin ordinul nr. 142 ef din 20 decembrie 2013, emis de Direcția de Poliție a municipiului Chișinău, Angelei Banariuc i-a fost calculată și achitată compensația bănească pentru 36 de zile de concediu neutilizat, inclusiv 20 zile pentru anul 2013, în sumă de 4 502,58 lei.

Totodată, reclamanta a menționat că, prin ordinelor Direcției de poliție a mun. Chișinău, nr. 59 ef din 07 iunie 2013, nr. 69 ef din 09 iulie 2013, nr.83 ef. din data de 12 august 2013, Angelei Banariuc i-a fost acordat concediul anual în mărime de 41 zile, pentru anul 2013.

Astfel, reclamanta, Direcția de Poliție a municipiului Chișinău a indicat că, a achitat Angelei Banariuc suma de 2 051,30 lei, eronat, cu grave greșeli de calcul.

Reclamanta a invocat că, la 03 februarie 2016, a expediat în adresa Angelei Banariuc pretenția cu nr. 543 și ulterior, pretenția cu nr. 8191 din 13 octombrie 2016, prin care a solicitat restituirea sumei, în cuantum de 2 051,30 lei.

Prin urmare, reclamanta, Direcția de Poliție a municipiului Chișinău a solicitat încasarea din contul Angelei Banariuc, a sumei de 2 051,30 lei.

Prin hotărârea din 27 februarie 2017 a Judecătoriei Edineț, sediul Briceni s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Direcția de Poliție a municipiului Chișinău împotriva Angelei Banariuc cu privire la încasarea sumei și s-a încasat din contul Angelei Banariuc în beneficiul Direcției de Poliție a municipiului Chișinău, suma de 2 051,30 lei, cu titlu de datorie și din contul Angelei Banariuc în beneficiul statului, suma de 150 lei, cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia din 22 februarie 2018 a Curții de Apel Bălți, s-a admis apelul declarat de Angela Banariuc și s-a casat hotărârea din 27 februarie 2017 a Judecătoriei Edineț, sediul Briceni, cu emiterea unei hotărâri noi, prin care s-a respins, ca tardivă, cererea de chemare în judecată depusă de Direcția de Poliție a municipiului Chișinău împotriva Angelei Banariuc cu privire la încasarea sumei și s-a încasat din contul Direcției de Poliție a municipiului Chișinău în beneficiul Angelei Banariuc suma de 112,5 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

La data de 24 mai 2018, Direcția de Poliție a municipiului Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei din 22 februarie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei din 22 februarie 2018 a Curții de Apel Bălți și menținerea hotărârii din 27 februarie 2017 a Judecătoriei Edineț, sediul Briceni.

În motivarea cererii de recurs, recurenta, Direcția de Poliție a municipiului Chișinău, suplimentar celor indicate în cererea de chemare în judecată, a invocat că, Angelei Banariuc i-a fost achitată eronat, suma de 2501,58 lei, pentru 20 zile de concediu neutilizat.

Recurenta, Direcția de Poliție a municipiului Chișinău a menționat că, în dosarul personal al Angelei Banariuc, care se păstrează în arhiva MAI, este indicată adresa acesteia, ca fiind raionul Briceni, satul Beleaviniți, prin urmare, recurenta a expediat somațiile la adresa indicată supra.

Recurenta a invocat că, prin hotărârea din 27 februarie 2017 a Judecătoriei Edineț, sediul Briceni, s-a încasat din contul Angelei Banariuc în beneficiul Direcției de Poliție a mun. Chișinău, suma de 2 051,30 lei. Iar, la 09 noiembrie 2017, Angela Banariuc a contestat hotărârea primei instanțe.

Recurenta, Direcția de Poliție a municipiului Chișinău a indicat că, prin încheierea din 14 decembrie 2017 a Curții de Apel Bălți, cererea de apel depusă de către Angela Banariuc a fost repusă în termen, neîntemeiat, nefiind prezentate careva probe pertinente și concludente, ce probează imposibilitatea prezentării în cadrul examinării cauzei în instanța de fond.

La fel, recurenta a menționat că, instanța de apel, la soluționarea litigiului dedus judecătăii, a interpretat eronat legea și nu a aplicat legea, care urma a fi aplicată.

Astfel, recurenta, Direcția de Poliție a municipiului Chișinău a indicat că, instanța de apel, în consolidarea soluției adoptate, a invocat art. 344 din Codul muncii, care reglementează modul de repararea a prejudiciului material cauzat de salariat, angajatorului, care nu urma a fi aplicată la soluționarea litigiului dedus judecătăii. Or, recurenta a solicitat încasarea sumei de 2 051,30 lei, ca sumă achitată eronat salariatului, în urma unei greșeli de calcul. Respectiv, recurenta a invocat că, instanța de apel eronat a calificat că, Direcția de Poliție a municipiului Chișinău a solicitat încasarea sumei de 2 051,30 lei, cu titlu de prejudiciu material.

Recurenta, Direcția de Poliție a municipiului Chișinău, a menționat că, a fost în imposibilitate de a reține, în termen de cel mult o lună, din ziua expirării termenului stabilit pentru restituirea avansului sau achitarea datoriei, din ziua efectuării plății greșit calculate, or despre efectuarea calculului greșit, recurenta a aflat în urma controlului activității economico-financiară a instituției.

Recurenta a invocat că, instanța de apel eronat a aplicat termenul de adresare în instanța de judecată, pentru repararea prejudiciului material cauzat de salariat angajatorului, de un an, or, în prezenta cauză civilă, obiectul litigiului îl constituie restituirea datoriei, create în urma greșelile de calcul, admise de către contabilitatea Direcției de Poliție a municipiului Chișinău. Astfel, cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune în instanța de judecată în termen de 3 ani la apariția dreptului.

Prin urmare, recurenta Direcția de Poliție a municipiului Chișinău a indicat că, instanța de apel eronat a concluzionat că, acțiunea Direcției de Poliție a municipiului Chișinău împotriva Angelei Banariuc este tardivă.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din data de 22 februarie 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost expediată participanților la proces la data de 20 martie 2018 (f.d.161) și a fost recepționată de recurenta, Direcția de Poliție a municipiului Chișinău la data de 26 martie 2018, conform trimiterii poștale DS3118372107AR (f.d.163).

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că, recursul a fost depus de Direcția de Poliție a municipiului Chișinău, la 24 mai 2018, cu respectarea termenului indicat la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

La 19 iunie 2018, în adresa intimă, Angela Banariuc, a fost expediată copia recursului declarat de către Direcția de Poliție a municipiului Chișinău, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, însă pînă la examinarea recursului, intimata, Angela Banariuc, nu a depus referință, prin care să-și expună opinia asupra cererii de recurs depuse de către recurenta Direcția de Poliție a municipiului Chișinău.

Examinând temeiurile recursului declarat de Direcția de Poliție a municipiului Chișinău, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că, normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că, examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs, cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, argumentele invocate în cererea de recurs depusă de Direcția de Poliție a municipiului Chișinău, nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Subsidiar, se menționează că, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv, numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat de Direcția de Poliție a municipiului Chișinău nu rezultă că, instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO, în jurisprudența sa, a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicite admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare, depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective. Trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile, care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei hotărâre din 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1-1¹) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Încheierea privind inadmisibilitatea recursului se plasează pe pagina web a Curții Supreme de Justiție la data emiterii și se transmite tuturor participanților la proces și reprezentanților acestora.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Direcția de Poliție a municipiului Chișinău, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Direcția de Poliție a municipiului Chișinău împotriva deciziei din 22 februarie 2018 a Curții de Apel Bălți, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Direcția de Poliție a municipiului Chișinău împotriva Angelei Banariuc cu privire la încasarea sumei.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan